

सानुबंधान्सपुत्रबांधवान् ॥ १८ ॥ अजिनैर्विवासितं आच्छादितं तावन्मात्रया संपत्त्या सह राज्यात् बहिष्कृतमित्यर्थः धर्मेण निबद्धो निरुद्धो मार्गो रिपुमर्दनारंभो यस्य तं मधुपर्कगौर्गौरिति त्रिभिर्वेदिताया गोर्वंधुः
त्सर्गश्च दृष्टः तत्सामान्यात् अंतकरूपायातिथये निवेदिताः पांडवपशव उत्सृष्टाः तेषु नर्वयं नृत्यमुखात् प्रमुक्ता इति उत्सृष्टमात्रा एव वेगेन पलायंते पुनरस्मानयं मावधिष्टेति तेषां परिहासेन व्याकुलीकरणाय पुनराद्वा

ये च त्वामनुवर्तते क्रोधलो भवशानुगाः ॥ गोप्तारः सानुबंधांस्तान्नेतास्मि यमसादनं ॥ १८ ॥ वैशंपायन उवाच एवं ब्रुवाण मजिनैर्विवासितं दुःशासन
स्तं परिनृत्यति स्म ॥ मध्ये कुरूणां धर्मनिबद्धमार्गं गौर्गौरिति स्माद्वयन्मुक्तलज्जः ॥ १९ ॥ भीमसेन उवाच नृशंसपरुषं वक्तुं शक्यं दुःशासन त्वया ॥ नि
कृत्या हि धनं लब्ध्वा को विकल्पितुमर्हति ॥ २० ॥ मैवस्मिन् सुकृतां लोकान् गच्छेत्पार्थो वृकोदरः ॥ यदि वक्षो हिते भित्त्वा न पिबेच्छोणितं रणे ॥ २१ ॥ धार्तराष्ट्रान्
णे हत्वामिषतां सर्वधन्विनां ॥ शमंगं तास्मिन् चिरात्सत्यमेतद्वीमिते ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच तस्य राजा सिंहगतेः सखे लंदुर्योधनो भीमसेनस्य हर्षा
त् ॥ गतिं स्वगत्यानुचकार मंदो निर्गच्छतां पांडवानां सभायाः ॥ २३ ॥ नैतावता कृतमित्यब्रवीत्तं वृकोदरः सन्निवृत्तार्थकायः ॥ शीघ्रं हित्वा निहतं सानुबंधं संस्मा
र्याहं प्रतिवक्ष्यामि मूढ ॥ २४ ॥ एवं समीक्ष्यात्मनि चावमानं नियम्य मन्युं बलवान्समानी ॥ राजानुगः संसदिकौरवाणां विनिष्क्रामन्वाक्यमुवाच भीमः ॥ २५ ॥
भीमसेन उवाच अहं दुर्योधनं हंता कर्णं हंता धनं जयः ॥ शकुनिं चाक्षकितवं सह देवो हनिष्यति ॥ २६ ॥ इदं च भूयो वक्ष्यामि सभामध्ये बृहद्वचः ॥ सत्यं देवाः करि
ष्यंतियन्नो युद्धं भविष्यति ॥ २७ ॥ सुयोधनमिमं पापं हंतास्मि गदया युधि ॥ शिरःपादेन चास्याहमधिष्ठास्यामि भूतले ॥ २८ ॥ वाक्यशूरस्य चैवास्य परुषस्य दु
रात्मनः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पातास्मि मृगराडिव ॥ २९ ॥ अर्जुन उवाच नैवं वाचा व्यवसितं भीमविज्ञायते सतां ॥ इतश्च तुर्दशे वर्षे द्रष्टारो यद्भविष्यति
॥ ३० ॥ भीमसेन उवाच दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेश्च दुरात्मनः ॥ दुःशासनचतुर्थानां भूमिः पास्यति शोणितं ॥ ३१ ॥ अर्जुन उवाच असूयितारं द्र
ष्टारं प्रवक्तारं विकथनं ॥ भीमसेननियोगात्ते हंता हं कर्णमाहवे ॥ ३२ ॥

नं क्रियते गौर्गौरिति नृत्यभयात् पशुवत्प्राणभयात् पलायंत इति पांडवानां कातरत्वसूचको यमुपहासः अस्योत्तरं द्रोणपर्वणि भीमसेनो वक्ष्यति ये स्मान्पूर्वं प्रनृत्यंति मुहुर्गौरिति गौरिति तान्वयं प्रतिनृत्यामः पुनर्गौरि
ति गौरितीति उत्सृष्टान्पशूनि वा भीषयितुमाद्वयंतो ये स्मान्पूर्वं प्रनृत्यंति तानेव युद्धे विदारितान् दृष्ट्वा नृत्याम इति तदर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मिषतां पश्यतां ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रतिवक्ष्यामि अस्य परिहासस्यो
त्तरमिति शेषः ॥ २४ ॥ आत्मनि चित्ते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ परुषस्य कर्कशस्य ॥ २९ ॥ व्यवसितं चिकीर्षितं द्रष्टारः द्रक्ष्यामः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ द्रष्टारं उत्तेजकं प्रवक्तारं कुबुद्धेः ॥ ३२ ॥